

qua tibi, seu illis videbitur, subsistente, super singulis in eadem regula B. Hieronymi contentis, auctoritate prædicta, per vos, vel alios dispensare, aut alias eorum animarum saluti, prout expediens fuerit, consulere et etiam providere valeatis, super quibus tibi et successoribus ipsis etiam plenam et liberam harum serie concedimus facultatem.

11. Decernimus insuper auctoritate prædicta, quod hujusmodi regula postquam per te tradita et publicata fuerit, ut præfertur, robur obtineat perpetuæ firmitatis, et ab omnibus, qui secundum eam vota eorum principalia sponte profiteri voluerint, juxta illius continentiam et effectum inviolabiliter observetur: non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus apostolicis, necnon omnibus iis, quæ in dictis litteris non obstare volumus, ceterisque contrariis quibuscunque.

12. Nulli ergo hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, statuti, voluntatis, et concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud sanctos apostolos, idibus Martii, pontificatus nostri anno duodecimo.

EJUSDEM MARTINI V P. M. BULLA ALTERA.

Martinus episcopus servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

1. Et si pro cunctorum Christi fidelium super quibus curam apostolatus officii gerimus statu salubriter dirigendo et ampliando libenter adhibeamus sollicitudinis nostræ partes: illos tamen adheuciosiori studio prosequimur charitatis, qui, mundanis abjectis illecebris, in humilitatis spiritu sedulo virtutum Domino famulantur. Unde ea quæ pro illorum sub vera religionis observantia stabiliendo proposito provide emanasse comperimus, ut firma illibataque permaneant libenter apostolico munimine roboramus.

2. Nuper siquidem pro parte dilecti filii Lupi de Olmeto, ordinis monachorum Eremitarum S. Hieronymi generalis præpositi nobis exposito, quod dudum ipse, et plerique alii professores ordinis ejusdem sancti Hieronymi sub regula sancti Augustini tunc vivente zelo devotionis accensi ob frugem vitæ melioris, arctius et perfectius quam regula dictaret hujusmodi, et in vero statu monachali, quem ipse sanctus Hieronymus cum suis monachis et fratribus professum fuisse, et in communi observasse perhibetur, vivere, et ut nomen gerebant ejusdem sancti, sic ejus vitam, regulam, et opera desiderabant imitari. Idecirco ad hujusmodi ordinis stabile potius fundamentum, pro institutione regulæ monachorum Eremitarum ordinis dicti sancti Hieronymi ex diversis epistolis et tractatibus per dictum sanctum Hieronymum editis, et per Ecclesiam approbatis, nonnulla veram religionis doctrinam, vitamque monachalem, quam idem sanctus

A cum suis monachis et fratribus in ejus vita in communi quoad ea, quæ principalia sunt status, et vitæ monachalis per multa, et usque ad sui obitus tempora observavit, et aliquos alios observare monuit, continentia Lupus ipse extraxerat, compilaverat, et velut in unum corpus sub certis titulis reducerat, sub quibus ipse, et plerique alii monachi, et fratres dicti ordinis ex tunc in antea degere, et permanere, ac illa in regulam suscipere proponebant, et affectabant. Nos igitur hujusmodi propositum condignum, et rationi consonum recensentes, hujusmodi regularem et monachalem observantiam per ipsum sanctum Hieronymum in vita ejus observatam merito laudantes et approbantes, illamque in Dei Ecclesia in ordinem monachalem attolli, et observari intensius desideratis affectantes, eidem Lupo doctrinam, et instituta monachalia ejusdem S. Hieronymi ex eisdem epistolis, et tractatibus, prout per ipsum Lupum extracta, compilata, et reducta fuerant loco regulæ S. Augustini in regulam monachalem ordinis monachorum Eremitarum dicti S. Hieronymi, et ejusdem S. vitam præfatam in ordinem hujusmodi suscipiendi, ac ipsam regulam dicti sancti prioribus, monachis, fratribus, et personis prædictis sub ea vivere cupientibus, quos etiam ac per ipsum Lupum postquam secundum eandem regulam vota sua principalia emisissent a dictæ regulæ sancti Augustini observantia ex tunc penitus absolutos esse volumus, et decrevimus observandam tradendi et publicandi plenam et liberam per alias nostras litteras, quas earum tenore præsentibus haberi volumus pro expressis, concessimus facultatem, ac per eandem litteras volumus, quod postquam idem Lupus regulam hujusmodi tradidisset, publicasset, ut præfertur, ex tunc ipse, ac priores, monachi, fratres, ac personæ prædicti ordinis secundum illam vota sua principalia religionis hujusmodi emitte, profiteri, et vivere tenerentur, ipsaque regula sic tradita et publicata robur obtinet perpetuæ firmitatis.

3. Cum autem sicut exhibita nobis nuper pro parte ejusdem Lupi petitio continebat, licet ipse postmodum ad salutarem dicti ordinis monachalis institutionem, ejusque soliditatem, et incrementum provide intendens, præfatam vitam dicti sancti Hieronymi monachalem in ordinem hujusmodi, ejusque doctrinam, et instituta monachalia, prout ex epistolis, et tractatibus prædictis per ipsum Lupum extracta, compilata, et reducta fuerunt, ut præfertur, dictarum litterarum vigore loco dicte regulæ sancti Augustini in regulam ordinis monachorum Eremitarum assumpserit, et exerit, atque susceperit, ipsamque regulam prioribus, monachis, fratribus et personis ordinis hujusmodi sub ea vivere cupientibus juxta illius continentiam inviolabiliter observandam tradiderit, publicaverit, ac observari decreverit, ipsique priores, monachi et fratres vota sua principalia secundum regulam

hujusmodi in manibus dicti Lupi professi fuerint, A et gubernentur per dictum Lupum, ejusque successores præpositos, ac vivere teneantur secundum regulam hujusmodi, ejusque continentiam, et effectum, ac ipsius susceptionem, traditionem, et publicationem præfatas, aliaque instituta ordinis hujusmodi regularia.

4. Idem tamen Lupus assumptionem, erectionem, susceptionem, traditionem, publicationem, et decretum, aliaque præmissa ex certis causis dubitat viribus non posse subsistere: pro parte dicti Lupi nobis fuit humiliter supplicatum ut assumptioni, erectioni, susceptioni, traditioni, et publicationi, ac aliis præmissis pro illorum subsistentia firmiori robur apostolicæ confirmationis adjicere de benignitate apostolica dignaremur.

5. Nos igitur qui religionis propagationem, et divini cultus augmentum nostris vigere temporibus intensis desideriis affectamus, hujusmodi supplicationibus inclinati, assumptionem, erectionem, susceptionem, traditionem, et publicationem, et alia præmissa, ipsamque regulam, prout inferius describetur, ac omnia, et singula in ea contenta, ac inde sæpè utata, rata habentes, et grata, ex auctoritate apostolica ex nostra certa scientiâ confirmamus, et præsentis scripti patrocinio communitus, suppletur omnes defectus, si qui lorsan intervenerint in eisdem,

6. Statuentes nihilominus, et etiam ordinantes, quod de cætero Lupus ipse, ejusque successores præpositi, generales, priores, monachi, fratres, et professores, ac conventus, et monasteria dicti ordinis monachorum Eremitarum S. Hieronymi, quæ nunc sunt, et erunt in posterum, profiteantur vota sua tria principalia religionis, ac etiam regantur,

et gubernentur per dictum Lupum, ejusque successores præpositos, ac vivere teneantur secundum regulam hujusmodi, ejusque continentiam, et effectum, ac ipsius susceptionem, traditionem, et publicationem præfatas, aliaque instituta ordinis hujusmodi regularia.

7. Volumus insuper atque concedimus ad serenandas conscientias professorum hujus ordinis, et pro ipsorum majori quiete animorum, quod si qui professorum hujusmodi dictam regulam, seu aliqua de contentis in ea, humana fragilitate, aut infirmitate causante, seu alias tam exacte, prout traditur in eisdem, non observaverint, non propterea mortalis peccati vinculo sint ligati, sed per suos superiores pro eorum, et transgressione, ac modo culpæ injungi valeat pœnitentia salutaris, quam suscipere et adimplere teneantur. Non obstantibus apostolicis, ac prædicti, et aliorum quorumcunque ordinum, statutis, et consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quacunque firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscunque.

8. Tenor vero Regulæ hujusmodi de verbo ad verbum sequitur, et est talis: *Fratres charissimi, non quo quem mente concepi ore proferra sermonem,* etc.; in fine vero ejusdem subditur

9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, communionis, supplicationis, statuti, ordinationis, voluntatis, et concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli apostolorum ejus se noverit incursum. Dat. Romæ apud Sanctos Apostolos sexto Idus Julii, pontificatus nostri anno decimo tertio.

REGULA MONACHARUM.

Indigna prorsus, quæ Hieronymo affigeretur, doctis probisque hominibus visa est. Sane neque est, in quo consarcinatoris diligentium laudes.

PROŒMIUM.

Tepecens in membris proclivum corpus ad terram ex qua exiit, jamque rugosa fronte senem et naturæ pene portentum: vester, prædilectæ in Domino filiæ, et Dominæ Christi virgines sacratissimæ, Eustochium et reliquæ, ad Agni novas nuptias, sub obedientiæ, pudicitæ, paupertatis, et religionis in domo Domini adunatæ proposito, nunquam sollicitat piæ devotionis in charitatis affectu, ut tremulenta manus sæparumper vetustatis oblita, Deo vivendi, non mundo: spiritui, non carni; et quod arduum

est, non sibi ipsi, normam et regulam, ex Christi et apostolorum vita collectam; ex sanctorum etiam patrum anachoretarum, quos per septem annos eremorum antra circumiens, non sine admiratione et informatione reperi, observationis et imitationis digno commendandam præconio, in præsentis libello edoceat calami, paratas mentes ad bonum, veluti lingua jamdudum solebat voce non mortua. O felix affectio, o desiderium in Domino commendandum; ut quæ deficiente, per seipsum